



ΕΤΟΣ Α'

ΑΘΗΝΑΙ: ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 1921

ΑΡΙΘ ΦΥΛΛΟΥ 25



ΕΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΡΙΑΜΒΟΝ.— Εὐχαριστίαι πρὸς τὸν Ὑψιστον

ΟΙ ΝΕΟΙ ΘΡΙΑΜΒΟΙ

Νέος θρίαμβος, νέα δόξα έστρεψε τὰ έλληνικά όπλα με τόν άμάραντον στέφανον τής Νίκης, με τόν φωτεινόν στέφανον τής υπερτάτης Θυσίας, γν. όριμον εις τὰ μέτωπα τών Έλλήνων Μιχητών. Η λόγχη ήστραψε δι' άλλην μίαν φοράν και εις την λάμπιν της τήν θαμβούσαν λάμπιν κεραυνού, ό έχθρός συντριβεται, φεύγει, διώκεται. Είς την Μικράν Ασίαν τελείται ή μεγάλη μυσταγωγία του Έλληνικού Ηρωϊσμού άγωνιζόμενου διά τόν Πολιτισμόν και την Έλευθερίαν, διά τόν Ανθρωπισμόν, διά την Πίστιν επί την πρόδοον τής Ανθρωπότητας, διά του Αισθήματος. Αποθεούται ή Έλληνική Θέλησις και ή άγία Νέμεσις αναλαμβάνει: τὰ δικαιώματά της, ή θεία Όργή επιδιώκει τούς σκοπούς της. Η Τιμωρία επιβάλλεται διά την παραγνώρισιν του δικαιώματος από την Άδικίαν. Διά την καταπάτησιν του Δικαιώματος από την βίαν. Από την συντριβήν τής Έλευθερίας από την όπλισμένην Δεσποτείαν. Διά την βαράθρωσιν του Πολιτισμού από την Βαρβαρότητα. Διά την συσκώτισιν τής Αληθείας από τόν Ψεύδος, εκείνο τόν ψεύδος τής ανατολικής λάμπειος που όπο τόν άπατηλόν έπίχρυσμα ζωής όνειροπόλου και μεθυστικής ζωής που έγγίγει την βακχεϊαν των αισθήσεων, κρύπτει τόν εγκειρίδιον του δολοφόνου, την μούστιγα του δυνάστου, τόν σχοινί του κακούργου, τόν σταυρόν του μαρτυρίου ένός όλοκλήρου λαού, την άτιμίαν μιās φυλής βαβάρου ή όποια έζησε μόνον διά να ρίπτη την Άνθρωπότητα εις άγωνίαν, διά να δαιωνίξη έν άισχος άπιστόρητον, διά να ύβρίζη τόν Πολιτισμόν με την Βαρβαρότητα και τόν Ανθρωπισμόν με την Κακουργίαν.

Αυτός είναι ό Έλληνικός άγών. Έρός, άγνος, άγνος, τιμιος, άγών διά την Αλήθειαν και διά την άνθρωπίνην άξιοσπρέπειαν την όποιαν ήθέλησε να καταρρακώση ή ύπαρξις του Τουρκισμού και να θάψη ή άφυπνισθείσα άγριότης ένός Ανάρτου, άντιπροσώπου φυλής κινουμένης από φιλοδοξίας κατακτήσεων, διαπλεγόμενης από πόθους κακουργιών, ύπερηφάνου διά την βίαν, την καταδυνάστευσιν, την ύπερφίαλον μεγαλυχίαν, την πονηρίαν. Άγών κατά μιās Φυλής κινουμένης από Ένστικτα, θωπευούσης Ένστικτα, τρεφομένης με Ένστικτα, Ένστικτα βάρβαρα, αίμοδιψή, ζωώδη, τυραννικά, Ένστικτα κατώτερα, Ένστικτα ήρωϊκά διά τόν άνθρωπον. Και διά τὰ ζώα άκόμη. Ένστικτα που όδηγούν προς την άνήθικον παράδοσιν του Τουρκισμού, εις τόν έναγκαλισμόν κάθε ισχυρού. Αυτός είναι ό Τουρκικός πολιτισμός. Πολιτισμός που έζησεν όπως ζούν πονηράι παλλακίδες που έναγκαλίζονται τόν εκλεκτόν διά να τόν συντρίψουν, να τόν άπομιζήσουν άσφαλέστερα. Φίλα άνήθικος, δολοφονική, ταπεινή. Φίλα γυναικός ήδονοφίλου, χρυσοφίλου, άπίστου όταν μειδιά και προστύχου όταν προσποιείται θυμούς. Αυτή είναι ή Τουρκία και ό πολιτισμός της. Αυτό μάς λέγει ή πολιτική της ιστορία, οι κοινωνικοί της θεαμοί, τόν Κοράνιον, ή διπλωματία της, οι τρόποι, τὰ ήθη, τὰ έθιμά της. Οι άγώνες

της, οι παλαιοί και οι σημερινοί. Αί κακουργίαι της αι παλαιά και αι σημερινά. Αί πονηρίαι της αι ίδιαι πάντοτε. Εισέρχεται εις την Πόλιν και δέν άφίνει τίποτε όρθιον. Αλλά κρατεί τούς τύπους. Ο Μωάμεθ, ό καταστροφεύς, ό έξανδραποδιστής φρονέει ένα στρατιώτην του διότι κατέστρεψε μίαν πλάκα τής Άγίας Σοφίας, ένώ αυτός ό ίδιος ειχεν εισέλθη έφιππος εις αυτήν, ένώ έρριπτεν εις τās άπολάστους άγκάλας τās θυγατέρας του Νοταρά και έφόνευσεν τόν ίδιον. Αλλά μέσα εις την μέθην του, την βακχεϊαν του, έπερχόμενος Μωάμεθ ό Α' εις τόν έρημον παλάτιον των Βυζαντινών αυτοκρατόρων άνέκραξεν: « Η άράχνη ύφρανε τόν ιστόν αυτής εις τὰ άνάκτορα των Καισαρων και ή γλαυξ μόνη κρώζει από τόν πύργον του Έφρασιμά ». Εσκέπτετο διά την ματαιότητα της κατακτησεως. Επικραινε την νυχήν του ή Μοίρα των άνθρωπίνων. Οά έφθανε και δι' αυτόν ή ήμέρα της πώσεως. Η άράχνη των άπαργαράπιων δικαίων θά έπλεκε και έπλεξε πλέον τόν ιστόν της επί του άνακτόρου του Ισλάμ! Είμποροϋμεν, λοιπόν, να πανηγυρίσωμεν την νέαν νίκην του στρατού μας. Αλλά εις πόους όμιλεί διά ποιόνους όμιλεί ή « Νίκη »; Διά τούς Νικητάς! Γνωρίζουν αυτοί που έδωσαν τόν άγιον Έλληνικόν αίμα και έστησαν με τās ίδιās των χείρας τόν θαυμαστόν πρόπαιον του νέου ήρωϊσμού, γνωρίζουν αυτοί πως έγενε, πως συνετελέσθη ή Νίκη, πως έτανύθησαν τὰ Έλληνικά περά, ποίος άνεμος έφερε αυτά μακράν από τόν Αφρόν Καραχισάρ και έπάνω, μέχρι και πέραν του Σαγγαρίου και πάλιν. Γνωρίζουν τās λεπτομερείας του νέου θριάμβου των, ένός άκόμη θριάμβου. Γνωρίζουν τὰ άποτελέσματα όπως και την άρχήν τής έλληνικής θελήσεως, όπως και τὰ μέσα με τὰ όποια πραγματοποιεί τούς σκοπούς του. Αλλ ή Πατρις, ή άγία Έλλάς, ή Μητέρα μας, γνωρίζει και και άλλον άκόμη. Οτι ό νέος θρίαμβος πιστοποιεί την Έλληνικήν ύπεροχήν. Οτι ή νέα νίκη διαψεύδει τούς έχθρούς μας που διελάλησαν ότι ενικήθημεν οι Αήττητοι. Οτι άποδεικνύει εις τούς Ισχυρούς ότι δέν ύπεχωρήσαμεν αλλά εκπροθέσεως και από σχεδίου στρατηγικού συνεπτύχθημεν εις την νέαν μας γραμμήν. Οτι έχομεν πάντοτε την πρωτοβουλίαν. Οτι ή έλληνική παράταξις δέν κάμπτεται προς τὰ όπισω, όσαι μεροληψίαί ίσπέων και άν έπιτεθούν, αλλ ότι ύπάρχει μόνον διά να εκτεινεται προς τὰ εμπρός και να καταδιώκη προς τās βάσεις του και ν' άποσυνθέτη τόν έχθρόν. Οτι είμεθα και θά είμεθα κύριοι τής καταστάσεως. Αυτή όπήρξεν ή νέα νίκη. Αυτά τὰ άποτελέσματα τὰ στρατιωτικά του θριάμβου. Αλλ ύπεράνω αυτών ίσταται ή ήθική Νίκη, ή Νίκη των ώραίων Ίδανικών, των έξόχων Ηρωϊσμών, των χαλυβδίων Θελήσεων, ή Νίκη τής Ιδέας κατά τού Ένστικτου, του Ανθρωπισμού κατά τής Βαρβαρότητος. Δύο νικαι, νικαι Έλληνικά, συμπληρούσαι την ήρωϊκήν παράδοσιν μας, τόν προορισμόν μας, την Ιστορίαν μας. Η κεφαλή του ανατολικού όφρεως συντριβεται και ή δυσχιδής γλώσσα του κόπτεται την στιγμήν που εκκινάσσει τόν δηλητήριον της, διά να πνιγή ή ίδια μέσα εις αυτόν.

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ

Η Έλληνική ψυχή έφωτίσθη από τόν φώς τής ώραιότερας χαράς διά την νέαν νίκην του Έλληνικού στρατού. Ολόκληρος ό Τόπος χαιρετά τούς γενναίους μας μαχητάς. Και ή « Νίκη » άγγελιαφόρος των γενναίων, σύνδεσμος μεταξύν αυτών και του Λαού, καθάδετει πρό αυτών όλον τόν θαυμασμόν του έλληνικού Έθνους. Υμνος εις τούς τραυματίας μερικοί πολίται καθισμένοι και αυτοί άκουαν με προσοχή, με προσήλωσι, με σεβασμό σχεδόν.

ΩΡΑΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ

Ο Κεμάλ εκδίδει άνακρινωθέντα μόνον διά να είπη ψευδολογίας. Αναγνωρίζει επιθέσεις του Έλληνικού στρατού, άναφέρει όνόματα τοποθεσιών και έπειτα όταν ή καταδίωξις σταματήση και ό έλληνικός στρατός επιστρέψη εις τās βάσεις του, ό Κεμάλ κραυγάζει ότι ό Έλληνικός στρατός ήττηθείς συνεπτύχθη. Ο Καραγκιόζης, δηλαδή ήτο ειλικρινέστερος όταν έλεγε « έφραγα έγώ, αλλά μου δώσανε ! ». Κάτι παρόμοιον συμβαίνει.

ΔΙΑΤΙ ΟΧΙ!

Όσοι πιστοί προσέλθετε εις την Έλληνικήν Διοίκησιν. Οι Τούρκοι κάτοικοι των χωριών τής περιοχής του όρους Μιχάλ Γαζή, κατ' επανάληψιν παρουσιασθέντες εις τās έλληνικάς Αοχάς Ανοικίων έσήτησαν προστάσιαν. Διατί, λοιπόν, δέν καλούν τόν Κεμάλ, τόν άπόστολον του εκπολιτισμού τής Ανατολής; Διότι Έλλάς σημαίνει Έλευθερία και Δικαιοσύνη. Αυτό έσήμαινε πάντοτε. Και θά σημαίνη εις τούς αιώνας.

ΠΟΙΟΙ ΠΤΑΙΟΥΝ

Γίνεται συζήτησις εις τόν συμμαχικόν Τόπον περί του ποίος πταίει εκ των Συμμάχων διά τόν Κεμαλικόν κίνημα. Η Έλλάς μένει άπαθής εις την συζήτησιν αυτήν. Διότι πιστεύει ότι εκείνος που πταίει είναι ό Κεμάλ και όλόκληρος ή λοιπή Τουρκία. Υπάρχει άνάγκη να εύρωμεν άλλους αίτίους; Κρατούμεν εις χείρας μας τόν δραστήν του εγκλήματος κατά του Πολιτισμού. Και τόν μαστιγόνομεν.

ΦΩΝΗ ΗΚΟΥΣΘΗ

Μία ώραία, ισχυρά, ειλικρινής και σοφή φωνή ήκούσθη. Είπε ή φωνή του κ. Αδούστου Γκωβαίν τής « Εφημερίδος των Συζητήσεων ». Ομιλεί προς την Γαλλίαν, άπευθύνεται προς αυτήν και άποκαλύπτει την αλήθειαν. Και ή φωνή αυτή που ήκούσθη άντηχει βαθύτατα εις την έλληνικήν ψυχήν ή όποια ήγάπησε την Γαλλίαν και ή όποια δέν είμπορεί να έννοση πως μερικά συμφέροντα είναι δυνατόν να καταπνίγουν μίαν φίλιαν τήσόν Ισχυράν. Η Έλλάς χάρει διά την συνηγορίαν του κ. Γκωβαίν, άνταξίαν του φιλελευθέρου γαλλικού πνεύματος.

ΟΥ ΝΑ ΜΟΥ ΧΑΘΗΣ

Είς τόν Παρθενώνα, τόν Αθηναϊκόν καφενεϊον, προχθές, μία παρέα από Τραυματίας εκάθητο γύρω σε δύο τραπέζια και όμιλούσαν για τήν ζωή του μετόπου και για τὰ μακρυνά εκείνα μέρη που είχαν άρσιση. Ήσαν αυτοί ως δέκα φαντάροι που είχαν βγή από τόν Νοσοκομείον, έπειτα από τόν κλείσιμο των τραυματιών των που τὰ είχαν πάρη εις τās τελευταίας μάχας του Σαγγαρίου και τών εις πρόσ από την Αγκυρα λόφων. Κοντά εις τούς τραυματίας μερικοί πολίται καθισμένοι και αυτοί άκουαν με προσοχή, με προσήλωσι, με σεβασμό σχεδόν.

— Ήταν πόλεμος αυτός, πόλεμος που δέν έχει κινή άλλον πρόμοιον ή Έλληνική φυλή, ειπεν ένας δεκανέας Τραυματίας. Πολεμούσαμε χωρίς ψωμί, χωρίς νερό, και φορές—φορές χωρίς φασίγγια. Είχαμε όλοι την καρδιά να πάμε εμπρός και να μην άφίσουμε τούς κόπους μας και τόν αίμα που χύσαμε να πάνε χαμένα τώρα είμεθα ύπερήφανοι γιατί εκάναμε τόν καθόν μας.

Οι άλλοι φαντάροι διέκοπαν τόν δεκανέα, τόν συνεπλήρωσαν, έλεγαν την ιδιότητα των ιστορία τής πολεμικής των δρασεως. Ήσαν όλοι νέα παιδιά, ψιμένα από τόν ήλιο τής έρήμου, άκαμψισμένοι από τόν κρύο του περσμένου χειμώνα και την χιονιάν εις τὰ χαράκωματα του Ακ-Σού, του Τιμβος πρό του Όλύμπου, αλλά με τās φανογνωμίας των ευχαριστήμενας και γελαστάς.

— Μορφή τί σας κάνει να είσθε ευχαριτημένοι και γελαστοί ρώτησεν ένας πολίτης άφου λέτε τσά φρικτά πράγματα.

για τή ζωή του Μετόπου που είναι γεμιατή πόνους, κινδύνους και χυμένο αίμα.

— Στο Μέτωπο, να ξέρεις, άπήνησεν ό δεκανέας, γίνεσαι άλλος άνθρωπος. Ένα θηριό με καρδιά Χριστού και ψυχή κοριτσιού. Πολεμάς για την Πατρίδα σου, να σε παρακαλά. Σκοτώνεις, σκοτώνεσαι, καίεις τὰ τουρκικά χωριά που έχομεν μέσα τσέτηδες χωρίς να λυπάσαι, και ύστερα μαζεύεις τὰ μικρά τουρκόπαιδα τούς δίνεις ψωμί και τὰ περιποιείσαι. Έρχεται ή ώρα που θά τραυματισθής. Σε φέρνουν στο Νοσοκομείο σε περιποιούνται οι αδελφοί νοσοκόμοι, σε επισκέπτονται τὰ κορίτσια τής Αριστοκρατίας στο Νοσοκομείο, σου γράφουν τόν όνομά σου στής εφημερίδες, σε χαιρετούν όλοι με τιμήν, σου μιλούνε με άγάπη σαν να σε χούνε παιδί ή αδελφό. Έχεις έτσι την ευχαριστήσιν σου και τή χαρά σου, την ύπερηφάνειά σου που εκανες τόν καθόν σου. Η Πατρίδα σε άνταμειβει στο πεδίο τής μάχης, σου δίνει παύση, σε άναφέρουν στην ήμερησια διαταγή του συντάγματος... Στο χωριό τώρα τὰ μαθαίνουν όλα αυτά. Ο γίγος μου μιλά με ύπερηφάνεια στο καφενεϊο για τόν παλιόν του, και μαζεύεται ό κόσμος να τόν άκούση που διαβάει τὰ γραμμάτα μου, έτσι είμαστε ευχαριστημένοι και περιμένουμε την ήμέρα που θά πάρουμε την άναρρωτική μας άδεια να πάμε τιμημένοι και ύπερήφανοι στο χωριό μας.

Οι πολίται άκουαν τόν δεκανέα με άνοιχτό στόμα, ένώ οι άλλοι φαντάροι έκινούν επιδοκιμαστικοί τόν κεφάλι των.

Δέν είναι λοιπόν και τσά άσχημο πράγμα νάσαι στρατιώτης του Μετόπου ειπε με θαυμασμόν ένας από τούς πολίτας.

Δέν ξεύρω άν είναι άμορφο ή άσχημο, εκανες ό δεκανέας, μα είναι λεβεντιά. Καταλαβαίνεις εκεί πάνω τόν έντό σου για άνδρα και βλέπεις πως Πατρίδα δέν είναι μια κούφια λέξη όπως θένε να πούν οι σοσιαλισται όταν μεγαλώσης την Πατρίδα σου, ή ζωή σου γίνεται και σένα πιο πλούσια, πιο τιμημένη και δέν ντρέπεσαι να λες πως είσαι Έλληνας και άνδρας. Αυτό είναι τόν Μετόπο.

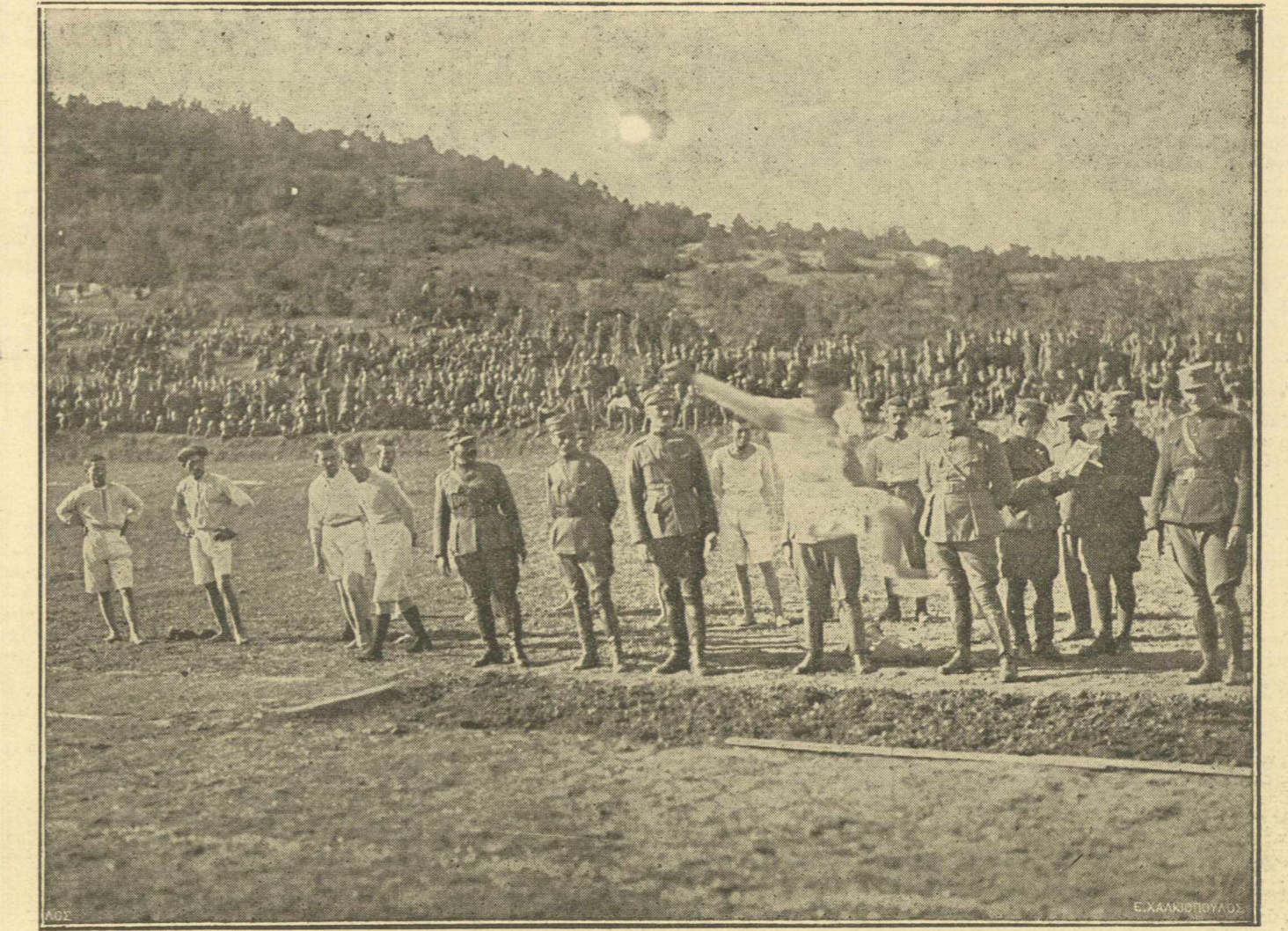
Την στιγμήν αυτήν κάποιος καλοντυμένος και φρεσκοξουρισμένος στρατιώτης σου εκάθητο δυό—τρια τραπέζια πιο μέσα, έσηκώθη να φύγη και εκύτταξε τόν έντιμον ένάυτό του με προσοχή και αυταρέσκεια στον άπέναντι μεγάλο καθρέπτη.

Χειρότεροι από τις γυναίκες είναι αυτοί οι κορομπιέδες φώναξεν ό δεκανέας σε ύψος φωνής που έπρεπε να τόν άκούση ό κοιμψυόμενος ψεύτικος στρατιώτης.

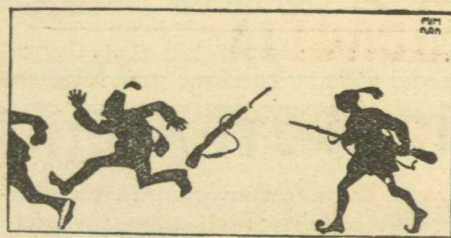
Εκείνος κοκκίνισε, έχαμήλωσε τόν κεφάλι, έπέρασεν εμπρός από τούς Τραυματίας με κατεβασμένα τὰ μάτια και έχάθη ταπεινωμένος και μικρός έξω εις τόν δρόμο άνακατευθείς με τόν κόσμο που εκινείτο στο πεζοδρόμιο.

— Ού να μου χαθής, ειπε με άηδϊαν ένας από τούς πολίτας, ό πιο ήλικωμένος.

— Α! κατάλαβες τώρα τι είναι τόν Μετόπο, πατριώτη; Να μή, μπορείς έσύ ό πολίτης να πής σε μένα τόν φαντάρο «ού να μου χαθής». Κ. ΦΑΛΤΑ-Ι-ΤΣ



Άγώνες εις τόν μέτωπον Ούζακ (3ον Πεζ.) Τό άμμα εις μήκος μετά φορξς, Τουλού-Μπουναρ 10)3)21,



ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟ ΚΟΛΠΟ

(Συνέχεια εκ του υπ' αριθ. 23 φύλλου και τέλο.) Η ώρα επερνούσε...

Το μικρο απόσπασμα των Έλλήνων άρχισε πάλι να συνδιαστέλλεται...

Το έργο του ανέθετη σ' ένα εϋζώνο από το Άργείο, πάλι κατοικλήφτη, άλαφοπόδαρο, οσοτο τοκαίλι...

Το εϋζώνο, εσθήριζε καλά το όπλο του γεμάτο στον ώμο και ξιάνησε.

Συνοτάνας ανάμεσα στους θάμνους σάν φρεδι, σάν όχεντρα, χωρίς να κινή καθόλου θόρυβο.

Επει δέν άργησε να φθάση κοντά στο μέρος που είχε καταλάβει ο έχθρος.

Σύρθηκε πάνω σ' ένα ύψωματάκι και κύταζε.

Ήταν θεοσκόαδο μά έβλεπε καθαρά, σάν άγιοθεσο!

Οι Τούρκοι έλαφροκοιμότουςαν.

Αυτό από αυτούς φυλάγγανε με το μάνλιχερο στο χέρι.

Τα πράγματα δηλαδή ήσαν δύσκολα...

Εροίξεν ο ίδιονος τελευταία ματιά και γύρισε συρόμενος στους δικούς του.

Όταν τούς ειπ: τί είδε εφρήνιασαν.

Διάβολε, θά τούς άφηναν να τούς φύρουν και θά έχαναν τέτοια περιστασι;

Άρχισαν να σκέφτονται και τότε ένας από αυτούς που θυμοτανε λίγη Ιστορία της Έπαναστάσεως από το κ ιρώ που ήταν σχοληταροίδη, τούς επροτήενε να επαναλάβουν ένα στρατήγημα κάποιου καπετάνιου της εποχής εκείνης.

Νά σφρθούν και να περικυκλώσουν τον έχθρο, άντι τα του οηθού ενάνο στον ύπνο. Νά βγάλουν τα ρουτά τους και να τή στήσουν στους θάμνους γύρω-γύρω έτσι πού να φαίνονται πού πολλοί και να προτεινούν στους Τούρκους να παραδοθούν.

Το σχέδιο ετέθη άμέσως σ' έγέρεια.

Γυροβόλιασαν τον έχθρο και σέ μοση ώρα εστησαν γύρω σέ θάμνους και σέ ξύλα τ' άμπεχωνά τους και τούς μανδιάς τον, έτσι πού φαίνονταν πώς δύναμι από 60 και περισσοτέροους άποτελοός το άπόσπασμα.

Έχοημοποίσαν άκόμη τα πηλικά τους και κάθε ρουτό τους...

Και όταν άρχισε να θαμτοχαράξη, πριν φωτίση καλά-καλά και φανή το στρατήγημα έδωσαν είδησι στον έχθρο:

«Ε, ε, ε, ρε σεις!

Οι Τούρκοι τινάχθηκαν άπάνω φοβισμένοι άγοροϋπηνημένοι, άλαφιασμένοι, με τα όπλα στέ χέρι.

Εροίξαν γύρω τρομαγμένο βλέμμα και τα έγασαν.

Νόμισαν πώς δύναμι γεγή τούς είχε περικυκλώσει!

Τσακισμένοι από τη χθεισινή μάχη, εζηνητημένοι, φοβισμένοι, χωρίς ήθικό, έμειναν διατάζοντες.

Τί να εκάμαν;

Νά επολεμοούν;

Οι Έλληνες ήσαν... ά ρ κ ε ο ι και θά τούς νιούσαν, ενισχυόμενοι ίσως και από άλλους στρατιώτες.

Έμειναν λοιπόν διατάζοντες...

Άλλά οι διαταγμοί δέν ώφελοούσαν τούς φαντάζους κ ι τούς εϋζώνους.

Σέ λίγο θά ηήμερωνε καλά, θά εφώτιζε και το κίλλο τους θ' ανεκαλύπτετο.

Άρχισαν λοιπόν γρήγορα-γρήγορα διαπραγματεύσεις, με ύφος υπερήφανο και άγριο.

Ένας Τούρκος πούερε κοντά-στραβά τα έλληνικά άπαντοίας.

Οι Έλληνες εζητησαν τα όπλα των Τούρ-

κων και οι Τούρκοι άρχισαν πάλι να σουσέπτωνται.

Οι φαντάροι και οι εϋζώνοι άγρίεσαν!

Και τότε τα όπλα παρεδόθησαν...

Μόλις τα πήραν σ άχρεία τους οι δικοί μας άνέπνευσαν, άλάφρωσαν ή καρδιά τους.

Τα έδωσαν καλά, ντιόθην γοργά-γοργά και περικυκλώσαν πού στενά τούς Τούρκους με τα Μάνλιχερ έτοιμα να βροντήσουν...

Οι Τούρκοι όμο κι' άν ήταν μπουτυλάδες κατάλαβαν τέλο; το στρατήγημα. Μά ήσαν πάλι...

Έίχαν παραδώσει και τα όπλα τους και το τελευταίο τους σουγιά.

Και βάζοντες από μανία πήραν με το κούφάκι κάτω το όδρομο προς τής ελληνικής κητιςακηνόσεις, φρουρούμενοι από τη φούχτα εκείνη των φαντέρων και των εϋζώνων.

«Ετσι ήσαν γραφτό τους...

Κισμέτ!...

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΞΥΠΝΑ

Ο ΚΕΡΑΥΝΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΚΩΒΑΙΝ

Η ΞΕΝΟΦΟΒΙΑ ΤΩΝ ΚΕΜΑΛΙΚΩΝ

Είς την « Έφημερίδα των Συζητήσεων » εδημοσεύθη το κάτωθι βαρυσήμαντον άρθρον του έπιφρονος δημοσιολόγου κ. Γκωβαίν.

«Οι Τούρκοι οϋδεμίαν νίκην κατήγαγον. Δέν είνε δυνατόν να τεθή ζήτημα συνδιαλλαγής των αντιπάλων, αι δέ Τουρκικαι ύποθέσεις τότε μόνον θα διακανονισθώσι όταν ειλικρινώς συνεννοηθώσι επ' αύτου του ζητήματος αι Κυβερνήσεις Άγγλιας και Γαλλίας.

«Ο κ. Γκωβαίν τονίζει περαιτέρω ότι λαμβάνονται νύν εις Γαλλίαν ειδήσεις τελείως ακόβουλοι διά μέσου της άποστολής του Φραγκλίνου Μπουγιόν συναγωνιζόμενοι εις φιλοτουρκισμόν του κ. Πιέρ Λοτί.

«Έν τούτοις—συνεξίζει—ή Γαλλία εδρίσκει εις έμπεδολενον κατάστασιν με τούς Τούρκους, εις τούς οποίους εις έπιμετρον επιτρέπεται, κατά περιεργον τρόπον, να εφοδιάζονται από την Γαλλίαν έλευθέροως.

«Δέν πρέπει όμως να άπατώμεθα διότι οι Κεμαλικοί θα επαναρχίσουν εν Κιλικία τον πόλεμον, εάν ή Γαλλία δέν ενδώσ η εις τας αξιώσεις τον. Τό μέγα σφάλμα της Γαλλίας είνε ότι βλέπει τούς Τούρκους κατά το 1921 μέσω παλαιών άναμνήσεων.

«Οι Κεμαλικοί έχουν εγκαθιδρύσει καθεστώς τελείως ξενοφοβον. Έπεδόθησαν φανατικώς εις βανδαλισμούς εναντίον παντος ιδρύματος Γαλλικού, εις πυρπόλησιν καθολικών εκκλησιών, εις απομάκρυσιν ιεραποστολών, εις κλείσιμον των Γαλλικών σχολείων.

«Οι Κεμαλικοί έχουν θέσει χείρα επ' των πιστωτικών ιδρυμάτων του Μονοπωλίου των καπνών, των Γαλλικών σιδηροδρομών και του Όθωμανικού Χρόςου.

«Παρ' όλα ταυτα εν Γαλλία κλείομεν τούς οφθαλμούς.»

Τελευταίον ό κ. Γκωβαίν συμπεραίνει. «Ποία διαφορά μεταξύ του καθεστώς της Έλληνικής ζώνης όπου αι ύπηρεσία λειτουργούν καλώ, το Μονοπόλιον των καπνών έλευθέρος, τα Γαλλικά σχολεία είνε άνοικτά, οι σιδηροδρομοί εϋρίσκονται υπό την έπιβλεψιν Συμμάχων άξιωματικών.

«Από το μέρος της Άγκύρας βλέπομεν την επιστροφήν εις την βαρβαρότητα. Άπό το μέρος της Σμύρνης βλέπομεν την εϋελίξιν προς τον πολιτισμόν. Έπί τέλους παρίσταται άνάγκη ν' άνοιξομεν τούς οφθαλμούς!»



Η ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ

Μέτουπον Σιφτέμπεης Ζαχαρούλα μ' τζιερι μ'

Γειά σ' κι' αντίου! Άρχισι πάλι κι ξανά του πανεϋρ' χοό μ' κι μη τα ρουτάς τί σαματάς που γενιτι. Φιλήσανε μαιδες οι γουρουνμυτις να μεις κάνουμι κητάλιαμεις τον κοκορου!

— Πίσου μας σ' έχουμι Σατανά, πίσου μας σ' έχουμι γκέρδα!

Αυτόνοι όρους οϋρε ματάκια μ' εϊχανι μαδές τον Διαούλου μέσα τ' οί άγαλουκοιμένον, οι μουνάντιροι. Προουνοάγατι κι μεις ικανι τον πεντ' εση!

«Έν τούτοις—συνεξίζει—ή Γαλλία εδρίσκει εις έμπεδολενον κατάστασιν με τούς Τούρκους, εις τούς οποίους εις έπιμετρον επιτρέπεται, κατά περιεργον τρόπον, να εφοδιάζονται από την Γαλλίαν έλευθέροως.

«Ο κ. Γκωβαίν τονίζει περαιτέρω ότι λαμβάνονται νύν εις Γαλλίαν ειδήσεις τελείως ακόβουλοι διά μέσου της άποστολής του Φραγκλίνου Μπουγιόν συναγωνιζόμενοι εις φιλοτουρκισμόν του κ. Πιέρ Λοτί.

«Έν τούτοις—συνεξίζει—ή Γαλλία εδρίσκει εις έμπεδολενον κατάστασιν με τούς Τούρκους, εις τούς οποίους εις έπιμετρον επιτρέπεται, κατά περιεργον τρόπον, να εφοδιάζονται από την Γαλλίαν έλευθέροως.

«Δέν πρέπει όμως να άπατώμεθα διότι οι Κεμαλικοί θα επαναρχίσουν εν Κιλικία τον πόλεμον, εάν ή Γαλλία δέν ενδώσ η εις τας αξιώσεις τον. Τό μέγα σφάλμα της Γαλλίας είνε ότι βλέπει τούς Τούρκους κατά το 1921 μέσω παλαιών άναμνήσεων.

«Οι Κεμαλικοί έχουν εγκαθιδρύσει καθεστώς τελείως ξενοφοβον. Έπεδόθησαν φανατικώς εις βανδαλισμούς εναντίον παντος ιδρύματος Γαλλικού, εις πυρπόλησιν καθολικών εκκλησιών, εις απομάκρυσιν ιεραποστολών, εις κλείσιμον των Γαλλικών σχολείων.

«Οι Κεμαλικοί έχουν θέσει χείρα επ' των πιστωτικών ιδρυμάτων του Μονοπωλίου των καπνών, των Γαλλικών σιδηροδρομών και του Όθωμανικού Χρόςου.

«Παρ' όλα ταυτα εν Γαλλία κλείομεν τούς οφθαλμούς.»

Τελευταίον ό κ. Γκωβαίν συμπεραίνει. «Ποία διαφορά μεταξύ του καθεστώς της Έλληνικής ζώνης όπου αι ύπηρεσία λειτουργούν καλώ, το Μονοπόλιον των καπνών έλευθέρος, τα Γαλλικά σχολεία είνε άνοικτά, οι σιδηροδρομοί εϋρίσκονται υπό την έπιβλεψιν Συμμάχων άξιωματικών.

ΑΣΥΣΤΟΛΟΣ Η ΚΕΜΑΛΙΚΗ ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΑ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ

Κατά πληροφορίας εϋς εϋκέρου πηγής τα Κεμαλικά άνακοινωθέντα άποτελοϋν σειράν ψευδολογιών και φανταστικών νικών.

Η προσπάθεια του έχθρου προφανώς άποβλέπει άφ' ενός μεν εις το ν' άνυψόση το καταπεπτοκος φρόνημα των Τούρκων λόγω των συνεχών ήττων αυτών, άφ' ετέρου δε επιδιώκει την δημιουργίαν θορύβου εν τή έξωτερική προς πολιτική έμμετάλλευσιν.

Η αλήθεια, την όποιαν δέν δύναται να κλονίση ο έχθρος δι' όσον και άν άποπειραθή ψευδολογιών είνε η εξής:

Τα Έλληνικά στρατεύματα κατέχοντα από της 22ας Αυγούστου την όχυρωτάτην και δεσποζόντων των έθδικών θέσεων γραμμήν Καλέ-Γκρόττο, Άρντιζ-Ντάγ, Τοάδ-Ντάγ, Γόρδιον, άπέκρουσαν ποικίλας ισχυράς άντεπιθέσεις του έχθρου, τολξενήσαντα σοβαρωτάτας εις αυτών άπώλειας.

Την 29ην Αυγούστου το 68ον έθδικον σύνταγμα προσελθήσαν να εισόδη εις τας γραμμάς μας κατεσυνητρήθη, ολληληθέντων πολλών αιχμαλώτων και αυτομόλων, οτινες προσήλθον εις τας γραμμάς μας.

Την νύκτα της 28ης, καθ' ήν ειχε διαταχθή άποχώρησις του στρατού μας, τα στρατεύματα του άριστερου μας έπιτεθέντα κατά του έχθρου έστρεψαν αυτών εις άτακτον φυγήν και κατέδιωξαν αυτών μέχρι της 12ης νυκτερινής ώρας, όποτε έχασαν την επαφήν μετ' αυτών. Μετά πενήδηρον διαμονήν εις την δυτικήν όχθην του Σαγγαρίου έθδικος λόχος πεζικού διελθόν διά προχείρου γεφυριδίου παρά το Γκουνοελαρ έρριφθη εις τόν ποταμόν έλαχιστον διςποθέντων μεμονομένων.

Έχθρικον σύνταγμα διελθόν διά Μπεκλικιοτροπο άπεκρούσθη τραπέν προς την ανατολικήν όχθην του Σαγγαρίου. Το πυροβολικόν μας βάλλον προς την γέφυραν άπεδεκάτισε το

καταδιωκόμενον σύνταγμα, όπερ πανικοληθέν προσελθήσε να διασωθή και ερριφθη εις τόν ποταμόν, πηνγνέτων πολλών. Προς την βάνην της γεφυράς έμπετρήσαν 70 πτώματα, συνελήφθησαν δε πολλοί αιχμαλωτοι.

Όμοίως έτερον έθδικον σύνταγμα διελθόν διά του πόου Τελέκιο του Σαγγαρίου προσεβλήθη τóσον επιτυχώς υπό των ημετέρων ώστε κικλωθέν εϋξεμηνδενόθη, έλαχιστων διασωθέντων.

— Η καταστροφή των έθδικών γραμμών

Άποχωρών ο στρατός μας κατέστρεψε τελείως την σιδηροδρομική γραμμήν, τας εγκαταστάσεις και τα τεχνικά έργα αυτής.

Συλληφθείς αιχμάλωτος εις λοχαγός του έπιτελείου του 17ου έθδικού σώματος στρατού εϋαίρει την άριστοτεχνικήν άποχώρησιν του στρατού μας, χαρακτηρισίας αυτην ως θαυμα. Μόνον τμηματά τινα έθδικου ίπικικού άπεπειθήσαν να προσβάλλωσι τας συγκοινωνίας μας και εϋρεθέντα μεταξύ των έθδικών μας δυνάμεων και των μετακινούντων τμημάτων μας ήναρχήσθησαν να τραπήσι προς Νοτον εγκαταλείψαντα αιχμαλώτους, λάφρα και τραματίας.

Εκτοτε ο έχθρος δέν άπεπειρήθη να ένοχλήση τον στρατόν μας μέχρι καταλήψεως του Δορυλαίου-Αφίων Καραχισιορ. Μόλις κατά τας τελευταίας ήμέρας ο έχθρος ήρχισε να λαμβάνη εν νέου επαφήν μετ' τον στρατευματον ήμων εγκατεστημένων πλέον εις τας γραμμάς των.

— Η έχθρική επίθεσις εις Άφιόν Καραχισιάς.

Ισχυροτέρα προσπάθεια του έχθρου προς τó Άφιόν Καραχισιάς από τριήμερον άπέληξεν εις θρήμβον των ημετέρων όπλων, ως αναφέρεται εν τώ έπισημω δελτίω της στρα-

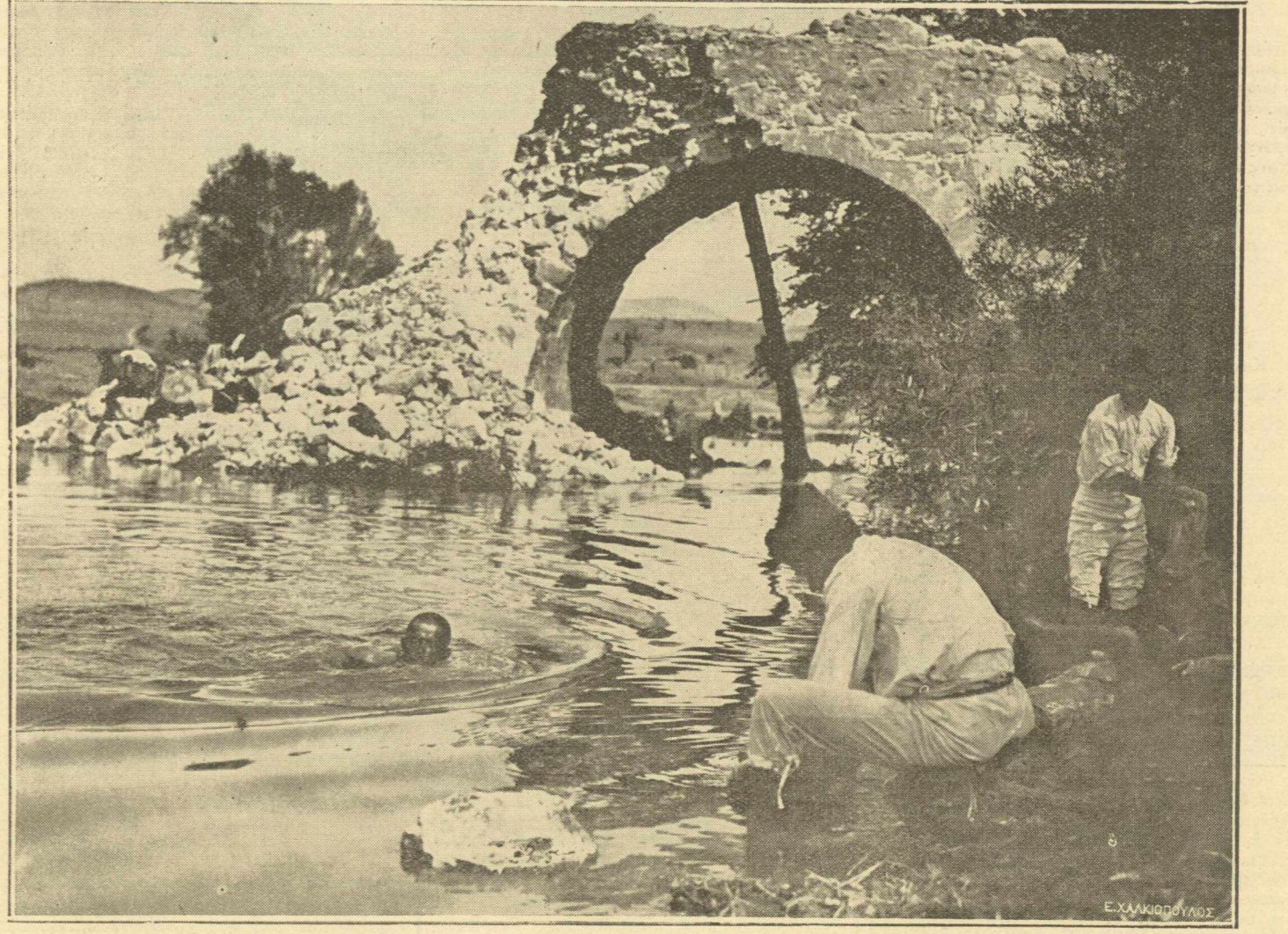
τις της 29 Σεπτεμβρίου. Οι συλληφθέντες αιχμάλωτοι κατά την μάχην του Σαγγαρίου υπερβαίνουσι τας 5.000. Αι άπώλειαι του έχθρου, κατά πληροφορίας αιχμαλώτων Τούρκων άξιοματικών μόνον της μάχης τούτης, πλίν των αιχμαλώτων, υπερβαίνουσι τας 17 χιλιάδας άνδρών. Ό άριθμός των φουενθέντων άξιοματικών των τρομακτικώς. Αι λιποταξιαί των άνδρών του έθδικου στρατού εις τα έξωτερικον του υπερέβησαν τας 5 χιλιάδας κατά την κατάθεσιν έπιτελοός λοχαγού του 12ου Σώματος. Οι τραυματία κατά τας άφηνήσεις των αιχμαλώτων μόνοντες άνευ ιατρικής περιθάλψεως ύποκίπτουν εις τας τραυμάτια των.

Ο έθρος άπεπειρήθη να άναπληρώση τας άπώλειας του διά βιαίας στρατολογίας υπερηλικών. Καθ' έκάστην παρά τα αυστηρά μέτρα του έχθρου προσέρχονται εις τας γραμμάς μας αυτομόλοι. Οι αιχμάλωτοι άφηγοιονται ότι παρέμειναν νήσιες επί πενήδηρον, άναγκασόμενοι την μεν ήμέραν να πολεμήν την δε νύκτα να σκάπτουν οζύγματα.

Είνε κατάκοτοι, σκελετώδεις και άνεργοί να βαθίωσι. Γενικός οί αιχμάλωτοι είνε ρακένδοτοι, πολλοί δε με άμφορείς χωρικών. Πάντες έχαιρον διά την τύχην των.

Τό ήθικόν του έχθρου λόγω των άπώλειών είνε ελαττον. Μετά τρούμο προσβλέπουσι τον έπερχόμενον χειμώνα λόγω της έλλείψεως ένδυμάτων, κλινוסκεπατήτων, κ ιλης διαίτης και εν γένει καταλλήλων μέσων διαχειρισέσεως.

Αντιθέτως τό ήθικόν του ημετέρου στρατού είνε υπέρμον μετά δυσφορίας δε ήκουσε την διαταγήν της άποχώρησης. Τό διάγγελμα της Α. Μ. του Βασιλέως προς τον Στρατόν εγένετο δεκτόν μετ' σκράτου ένθουσιασμού και ζήτηματων.



ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ.—Μπάνιο στο Γάλλο ποταμό.

Σι φλώ γαυριών Ού σος λάτρς Μήτερος Καραφουτιάς



Η ΜΙΧΡΟ ΤΗΣ... Η ΝΙΚΗ

Ακρόατος, ο ελληνικός ένθουσιασμός...

Ο λογιώτης του Πυροβολικού Στέλιος Μπομποτάς...

Τώρα ο Σταυρός παντού... Αστέρων υπέρηφανα...

Ο νεαρός πρόκοπος της Κοζάνης... Παπαδημητρίου...

Κλίνοντες γόνυ εύλαβες... Που έδωσε την λευθεριά...

Ο Φώτης 'Αστέρας... Ο Νικ. Κασιτανάκης...

Με το 'Μάγ' του Ταγματάρχου... Ο Νικ. Κασιτανάκης...

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΠΟΥ ΜΙΛΟΥΝ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΟΣ ΛΟΧΙΑ ΠΟΥ ΕΠΕΣΕ ΣΤΟ ΜΠΑΞΕΖΙΚ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Αι όβριδες έλειπαν πολύ κοντά μας, και έμεις...

12 Μαγτίου 1921.

Οι πυροβολοί ηρχισαν πάλιν από το πρωί...

Περί την όην μ. μ. ανεχωρήσαμε προς...

Είς τας δύο τα μεσάνυχτα ηκούσθησαν...

13 Μαγτίου 1921.

Ανεχωρήσαμεν την έκτην πρωΐνην και μετ'...

Κατά την ένδεκάτην όραν τους ηρχισε το...

Επρωχώρησαμε τότε διοικηρία κατά τετρά...

Όλα τα τμήματα επρωχώσαν κανονικώς...

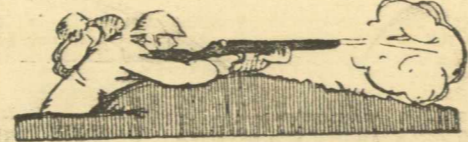
14 Μαγτίου

Περί την μεσημβρίαν της ημέρας αυτής η κού...

Μέσα εις το 'Αδά-Παζάρ υπάρχει τάξις. Γίν...

Η ΝΙΚΗ

Εβδομαδιαία Εικονογραφημένη... Αιγύπτου, Κύπρου και Άγγλιας...



Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ

Β' Στρατ. Νοσοκομείον Θεσ/νίκης

Άγατητή «Νίκη»

Αμέσως άφωπνίζω τα παιδιά και θέτω εις...

Διατάσσω: πύρ! Ούτω και η δευτέρα σφαίρα...

Πύρ! και ο 'Κεραυνός' θέτει εκτός μάχης...

Πύρ! και ο 'Κεραυνός' μις άπαλλάσσει...

Κατά την στιγμήν αυτήν διατάσσω 'Πύρ'...

Μετά τιμής Τραυματίας Α. Κ.

Λοχίας του πυροβολικού

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΝ ΛΕΥΚΩΜΑ

Μετ' όλίγας ημέρας θά κυκλοφορήσει εις...

Η τιμή του δια το έσοπερικόν είναι δραχμαί 25...

Η "ΝΙΚΗ", ευχαρίστως θέλει δημοσιεύει...

(Ακολουθεί)

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΙΑΓΩΝΟΣ

Τρίτη 21 Σεπτεμβρίου: Μέτωπον Δορυ...

Μέτωπον Άφριον Καραχισιάρ: 'Εσυνείχα...

Πέμπτη 23 Σεπτεμβρίου: Έχθρική δύναμις...

Παρασκευή 24 Σεπτεμβρίου: Είς μέτωπον Δο...

Σάββατον 25 Σεπτεμβρίου: Η από της 17ης...

Δεύτερα 27 Σεπτεμβρίου: Οί 'Τάτις' βε...

Τρίτη 28 Σεπτεμβρίου: Ο Νικητής Σωμα...

Τετάρτη 29 Σεπτεμβρίου: Υπό άνδρών του...

Πέμπτη 30 Σεπτεμβρίου: Είς μέτωπον Δο...

Παρασκευή 1η Οκτωβρίου: Είς μέτωπον Δο...

Σάββατον 2η Οκτωβρίου: Είς μέτωπον Δο...

Κυριακή 3η Οκτωβρίου: Είς μέτωπον Δο...

Δευτέρα 4η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Τρίτη 5η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Τετάρτη 6η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πέμπτη 23 Σεπτεμβρίου: Έχθρική δύναμις...

Παρασκευή 24 Σεπτεμβρίου: Μοίρα έξω...

Σάββατον 25 Σεπτεμβρίου: Έκ τηλεγραφη...

Κυριακή 26 Σεπτεμβρίου: Η νέα νικηφό...

Δευτέρα 27 Σεπτεμβρίου: Οί 'Τάτις' βε...

Τρίτη 28 Σεπτεμβρίου: Ο Νικητής Σωμα...

Τετάρτη 29 Σεπτεμβρίου: Υπό άνδρών του...

Πέμπτη 30 Σεπτεμβρίου: Είς μέτωπον Δο...

Παρασκευή 1η Οκτωβρίου: Είς μέτωπον Δο...

Σάββατον 2η Οκτωβρίου: Είς μέτωπον Δο...

Κυριακή 3η Οκτωβρίου: Είς μέτωπον Δο...

Δευτέρα 4η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Τρίτη 5η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Τετάρτη 6η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Πέμπτη 7η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Παρασκευή 8η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Σάββατον 9η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Κυριακή 10η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Δευτέρα 11η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Τρίτη 12η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Τετάρτη 13η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Πέμπτη 14η Οκτωβρίου: Είς άμφοτερα το...

Η ΠΕΡΙΘΑΨΙΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ

Η ύπερ των τραυματιών μερίμνα και...

Εν Δεκελεία παραμένονσα δέχεται τα...

Διά την μεγαλύτεραν άνακούρσιον των...

Εκ παραλλήλου εργαζονται και τα...

Ο >Σύνδεσμος της γυναικαρίας των...

Αμβάνων άφορμην εκ του άτυχοϋς...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

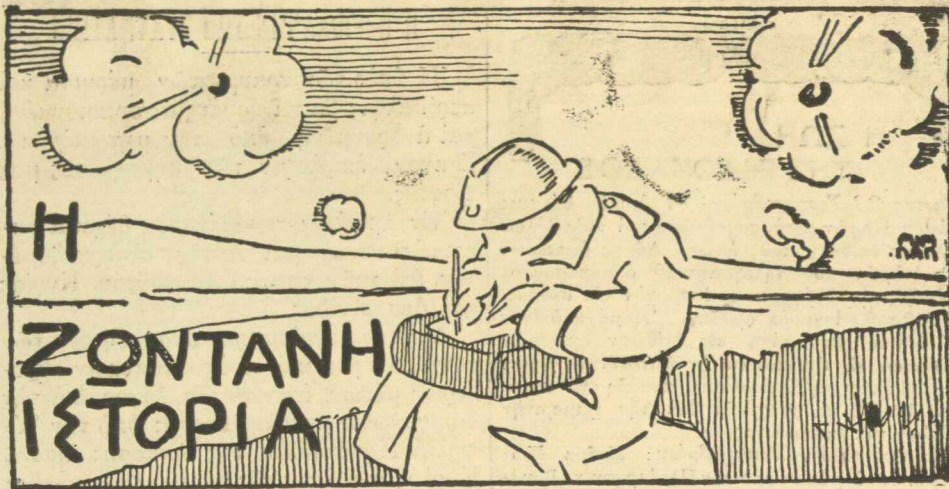
Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...

Κατά την ύποδοχην του Κωνσταντίνου...



*Αγαπητή μου Νίκη,

Δημοσιεύσατε σεις παρακαλώ θερμώς εις τὸ ἀγαπητὸν μου φύλλον σας τὰς κάτωθι προσηκούσας ἐγκαρδίας γραμμὰς μου. Νοσηλεύμενος πρὸ διμήνου ὁ ὑπογεγραμμένος Στρ. Λαδῆς Σπυρίδων τραυματίας τῆς μάχης Καρὰ Μπουγιούκ Δάγ, εἰς τὸ ἐνταῦθα Ε' Στρατ. Νοσοκομεῖον θεωρῶ ἐπιβεβλημένον καθήκον μου νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίᾳ διὰ τὰς εὐγενικὰς καὶ ἱπποτικὰς περιποιήσεις τῶν θεραπόντων ἰατρῶν καὶ Ἀδελφῶν οἵτινες εἰς κάθε παράκλησιν πάσχοντος στέργουσι νὰ φανῶσι παρήγοροι, περιποιούμενοι τὴν πληγὴν του, βαλοσαμώνοντες τὴν ἀγωνίαν του.

Ἄν εἰπῆς διὰ τὸν Ὑπιάτρον κύριον Τσαμαδόν, τύπος εὐγενείας καὶ θαυμαστῆς συμπεριφορᾶς, ἀληθῆς φιλόσοφος πατήρ διὰ τὴν Διευθύνσιν: λαμπροτάτην, διὰ τὰς ἀδελφὰς πρώτην τὴν Διευθύντριαν Καν. Ἰσοσρόφοσκη φιλόπονος, ἀκούραστη, ἀληθινὴ μητέρα, περιεχομένη ὅλους τοὺς θαλάμους ἐρωτῶ ἕνα ἕκαστον τί θέλει, προσπαθοῦσα διὰ τῶν εὐγενικῶν πραγματικῶν λόγων τῆς νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλην ἀνακούφισιν εἰς τοὺς τραυματίας. Αἱ ἀδελφαὶ Κα Ζορμπά, αἱ Δες Γεωργιάδου ὅλαι ἀκούραστοι ἀληθινὰι Μητέρες ἐργάζονται μὲ μεγάλην προθυμίαν εἰς τὰς ἀλλαγὰς τῶν τραυμάτων μας καὶ εἰς τὰς ἐντὸς τῶν θαλάμων ὑπηρεσίας.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Λαδῆς Σπυρίδων

Κάλαμος Ὁρωποῦ Ἀττικῆς

Αγαπητή μου Νίκη

Πρὸ 2-ἡμερῶν διὰ μίαν ἐργασίαν μου ἐπῆγα εἰς Σμύρνην. Περιπλανώμενος ἀνά τοὺς δρόμους αὐτῆς κατόπιν τῆς λήξεως τῆς ἐργασίας μου, ἐπαρετήρουν ὄμιλους-ὄμιλους στρατιωτῶν διαβάζοντας μετὰ συγκινήσεως—καθὼς ἐφαίνετο, ἕνα περιοδικόν. Παροτρυνθεὶς ἠρώτησα τὸν τίτλον καὶ ἠγόρασα κ' ἐγώ... Ἐκ τῆς πρώτης σελίδος ἔμεινα καταγοητευμένος· ἐκτός ὅτι κανεὶς διαβάζει πραγματικὰ πράγματα, ἀλλὰ κατὰ ἔχετε τὸσον καλὰ διακανονίσῃ ὥστε ἀπὸ τῆς πρώτης γραμμῆς νὰ ἀντιλαμβάνεται κανεὶς οἱ ἔχει ἐμπρὸς του ἕνα ὠραῖον φύλλον.

Σπεύδω λοιπὸν σήμερον ἐπανελθὼν νὰ ἐκφράσω διὰ τῆς παρουσίας μου τὰ θερμὰ μου συγχαρητήρια ἀπ' ἐνός διὰ τὴν ἐξάπλωσιν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Θράκης καὶ Μ. Ἀσίας, ἀπ' ἑτέρου διὰ τὴν ἰδέαν ποῦ συνελάβατε νὰ ἐκδώσῃτε ἕνα τόσον ὠφέλιμον διὰ τοὺς στρατιώτας περιοδικόν.

Ἐπιθυμῶν κ' ἐγὼ νὰ συντρέξω τὴν ὕλην τοῦ περιοδικοῦ παρακαλῶ δεχθῆτε—ἀφοῦ ἐγκριθῶσι καὶ ἐξομοιωθῶν, τὰ ἐσωκλείσῃτε δύο μου ἔργα καὶ ἀπαντήσατέ μου ἐὰν δεχθῆτε νὰ σῆς στέλλω τέτοια μικρὰ κάθε βδομάδα.

Μὲ ὑπόληψιν

*Ἠλίας Γιαμαρέλλης

Αγαπητή μου Νίκη

Εἶχον καταυλισθῆ ἔξωθεν τοῦ Ἑσπῆ Σελῆ ὀλίγας ἡμέρας διὰ νὰ ἀναπαυθῶμεν. Αἴφνης εἰς τὰς 28, 7 ὥρα πρωτὴν ἐσυγκεντρώθημεν μετὰ μεγάλης χωρᾶς ὅλων τῶν συμπολεμιστῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ ἔργου καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀγαπητῶν Ἑλλήνων. Ἀνεχωρήσαμεν μὲ κατεθῆναι πρὸς τὴν Ἀγκυραν, διήλθαμεν πολλὰ χωρία. Οὕτως εἰς τὰς 7 Αὐγούστου ἡ Μεραρχία μας διήλθε τὸν ποταμὸν Σαγγάριον καὶ κατηλιόθημεν

αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰς τὰς 2 τῆς νυκτός. Εἶχον κουρασθῆ ὀλίγον, ἀλλὰ εἶχαμε καρδιά ἀκούραστη καὶ ὥρα τὴν ὥρα ἀναμέναμεν καὶ πάλιν τὴν ἀναχωρήσιν μας. Οὕτω καὶ ἔγινε.

Δεξιόθεν εἶχον τὴν Ἰνν Μεραρχίαν ἀριστερὰ μας παρετάσσοτο ἡ Χ Μεραρχία. Διὰ μέσου ἐρήμων τόπων καὶ τῆς φλεγόμενης ἀλμυρᾶς ἐρήμου, ἀνευ ὕδατος, ὁ στρατός μας ἐπροχωροῦσεν ἀκούρατος καὶ μὲ μόνην τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα. Τὴν 10 Αὐγούστου κατὰ τὴν ὥραν 5 τὸ ἑσπέρας ἡ Μεραρχία μας καὶ ἡ 7 Μεραρχία ἀρχίσαν τὴν μάχην. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ ὄριζον καλύπτεται ἀπὸ νέφη.

Ἄστραπαὶ καὶ βρονταὶ διανυκτικῶν τὸν ὄριζον, ἀνεμος σφοδρὸς ἀρχίζει νὰ φυσᾷ μετὰ ραγδαίας βροχῆς. Ἡ καταιγὶς ἔπεισεν ἐν μέσῳ συμπολεμιστῶν. Ὁ Μέραρχος μας σοστὸ καὶ ἀτρόμητο παλληκαρι δὲν διατάζει. Καὶ διατάσσει τὴν ἐφοδὸν τὴν ὁποῖαν ἀναμένοντες ἐπὶ τόσας ἡμέρας. Εἰς μίαν στιγμὴν αἱ πρώται φάλαγγες χάνονται μέσα εἰς τὸν κυκλῶνα, ἐν γῶνί μὲν τρέμει ἡ γῆ ἀπὸ τὰς ἀστραπάς. Ἐπροχωροῦσμεν καὶ ἐσυρροβόλουσμεν δίχως νὰ βλέπομεν ἐμπροσθὲν μας. Οὕτω κατὰ τὰς 7 τῆς ἑσπέρας κιταλαμβάνομεν τὰ πρώτα χαρακώματα τοῦ ἐχθροῦ ἀνευ ἀπολειῶν. Μόνον τέσσαρες συναδελφοὶ κερρανοπληκτοὶ νεκροὶ καὶ ἕνας τραυματίας.

Ἡ δὲ 1 Μεραρχία ἐμάχετο εἰς σκληρόν γῶνα. Τέλος ἐσώσαμε τὰς προφυλακὰς καὶ ἀνεπαύθημεν μέχρι τῆς ἄλλης ἡμέρας ὅπου κατὰ τὴν 8 ἑσπερινὴν διετάχθημεν διὰ γενικὸν αἰφνιδισμὸν.

Εἰς ἄλλην ἐπιστολὴν θὰ σᾶς στείλω καὶ τὴν συνέχαιαν μέχρι τῆς 26—Αὐγούστου. Ὁλητὴν τὴν δεκαπενθήμερον θρυλικὴν μάχην, τὴν δόξαν, τὴν πάλην μας στῆθος πρὸς στῆθος μὲ τὸ θούριον τοῦ ἀγαπημένου μας Βασιλέως.

Μετ' ὑπόληψιν

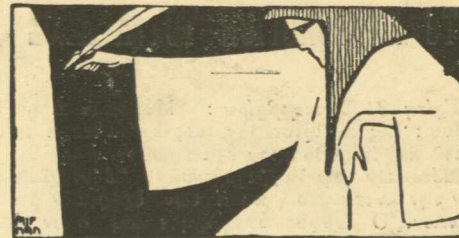
Σατερλῆς Ἀθαν.

Δεμανεὺς τραυματίας

Βερετὴν Ἀγκυρα

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ

Κον. Ἰωάν. Α. Κοσμ. Ἀνδρῖτσιαν. Εὐχαριστῶς θὰ δεσθῶμεν τὴν συνεργασίαν σας ἐφ' ὅσον συμφανῆι μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ περιοδικοῦ. Ἡ «Νίκη» ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυπρέτησιν τῶν ψυχικῶν σωμασθημάτων τῶν γιγάντων μας. Ζητεῖ νὰ δημιουργήσῃ γύρω πρὸς τὴν μαχομένην καὶ θυσιαζομένην Ἑλληνικὴν νεότητα περιβάλλον πνευματικῆς καὶ ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως, ἐλαχίστην προσφορὰν πρὸς τὰ μεγαλουργήματα τῶν ἀθανάτων παλληκαριῶν μας. Ἄν μᾶς βοηθήσετε πρὸς τοῦτο τόσον τὸ καλλίτερον καὶ γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὸν σκοπὸν τῆς «Νίκης». **Πρόεδρος Πολιτικοῦ Συλλόγου Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ ἁγίου Φιλίππου.** Ἐλήφθη ἐπιστολὴ πολεμιστοῦ καὶ δημοσιεύεται. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐκάστοτε ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου ἡμῶν. **Κον. Ἀθαν. Σατερ.** Δεκατέτρα τραυματίαν· Ἐλήφθη περιγραφή σας· **Κον. Ἀλεξ. Κυριτσ.** Τ. Τ. 903. Ἐλήφθη συνδρομὴ σας ἐξ ἄμηνος. Φύλλα ἀποστέλλονται τακτικῶς. Σᾶς ἐπιδοτοῦμεν διὰ τὴν ὑποστήριξιν πρὸς τὴν «Νίκη»· **Κον. Γεωργ. Διαμ.** Ὑπολογιστὸν Τ. Τ. 922. Ἐλήφθη φωτογραφία χωροφύλακος· **Κον. Ἠλ. Γιαμ. ἐνταῦθα.** Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ὅσα ἐνθουσιώδη ἔπερ τῆς «Νίκης» μᾶς ἀποστέλλετε. Θὰ ἐπωφεληθῶμεν διὰ τὸ ἔργον μας ἐκ τῆς συνεργασίας σας. **Κον. Βικτ. Βικτ. Λοχίας Τ. Τ. 907.** Σᾶς ἐνεγράφημεν καὶ ἀπεστείλαμεν τὰ αἰτηθέντα Φύλλα Αὐγούστου. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ χειρόγραφα τῆς συνεργασίας σας.



ΤΟ ΗΡΩΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΕΝΔΟΞΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Σουρέλης Ἐλευθέριος Νικολάου. Μπουχλαριώτης Ἰωάν. Ἀποστ., Καρανάσος Κωνστ. Ἀθαν., Ζανηκόλος Θωμ. Ἐμμ., Κύλυνδρος Βασιλείου Ἀποστ. Τέρπος Παντ. Στ., Κούτης Θωμᾶς Δημ., Πορῆς Γεωργίου.

Ἐπιλοχία, Κολιανίκας Γεωργ., Ἀλεξ. Παπαβασιλείου, Ν. Μπολαβίκος, Λοχία. Στασιόπουλος Γεωργ., Ἐλευθεριάδης Γεωργ. Ρομελιώτης Γεωργ., Μαλιαρὸς Ἐμμ. Φωτόπουλος Δημ., Καλογερόπουλος Κωνστ. Μαζακῆς Λεωνίδας, Κωνσταντίνου Γεωργ., Μακαράνοπουλος Νικ. Χρ., Μπορορόπουλος Παναγ. Ἀθ., Γιδοάκης Χρ. Σπ., Μακρῆς Χρ. Ἀρ., Ἰσαλίκης Ἰωάν., Ζαγουρᾶς Σ. Παμ., Γιαννακόπουλος Ἀποστ., Μπρασινίκας Εὐθ. Γεωργ., Ἀντωνόπουλος Ἀνδ., Δημητριάδης Εὐθ. Διον., Ἀγγελολακόπουλος Ἀποστ., Α. Ζησιμόπουλος Β. Θωμᾶς, Δημητρίου Χ. Δ.

Δεκανεὶς: Μαστοράκης Νικ. Γ., Φραγκιαδάκης Γεωργ. Ν., Καμπιτάκης Στ. Ἀν., Κούπας Μιχ. Μπελόγας Γεωργ., Σαρρῆς Β. Γιουβαντζῆς Τρ. Ἰωάν., Μπαγάκης Α. Γ., Μακρῆς Ἐλ., Τουρφονίκας Ἰωάν., Οἰκονόμου Νικ. Ι., Σπυρόπουλος Ἀθαν., Μετασάκης Κ. Βασ., Κριτοστάκης Διαμ. Ἀρτ. Μπαμπιᾶλης Γ. Νικ., Τσίρος Ἀλεξ. Δημ., Ἀλβίνης Ἀν., Μάντακας Ἀνδρ.

Ὑποδεκαεὶς: Καμπούρης Γεωργ. Ἀναστ., Νάνος Δημ. Ν., Νιώτης Ἐλευθ. Ἀνδ., Δελάκης Ἀθ. Δημ., Κασοῦτης Χρ. Στ., Μακρῆς Ἀθαν. Δημ. Γεωργουλῆς Σταύρος, Κυριακὸς Γεωργ. Δ., Μουστακῆς Γεωργ., Φωτ., Μαρμαρᾶς Σπυρ. Χαρ.

Στρατιῶται: Ρώτας Δημ., Παπαδημητρίου Γασ., Ἡλιοπούλου Ἰωάν., Γεωργόπουλος Α. Σπυρ., Τσόλης Βασίλειος Ντουφέκας Δημ., Μπάστας Πέτρος, Κυριαζῆς Ἰωάν. Λάσκαρης Ἀθαν., Χρόνης Δημ., Σταμούλης Ν., Κατσαδάκης Ἰωάν., Ντεφαλῆς Λάζ. Καρβέλος Ἀποστ., Μουντζούρης Δημ., Μελανῶς Δημ., Ταουξῆς Κωνστ., Βουτσᾶς Ἐμμ. Εὐστρ., Καραβέλος Ἀθαν., Μαυρογιάννης Χρ., Κούτσας Κωνστ., Λιγούρης Ἡλ. Εὐσταθίου Γεωργ. Παν., Οἰκονόμου Μιχ. Παν., Μαλλιαροῦδάκης Κωνστ., Τσιολιάκης Εὐθ. Γρηγ., Χαριτέος Ἰωάν. Ν., Καλκοτάκος Ἀθ. Ν., Κατσαρέας Παῦλος Γ., Ζήσης Ἡλ. Ἰωάν., Μπερεδάκης Μαρίνος Στ., Κολομπᾶς Νικ. Χρ., Τζωρτζῆς Σπυρ. Κωνστ., Βαλᾶς Γ. Σ., Παπαστεργίου Θωμ. Δ., Πανλάκης Ἐμμ. Γ., Βασιλόπουλος Βασ. Ἰωάν., Πετσουαλῆς Πέτρ. Ἰωάν., Μπότσαρης Φώτιος Ἰωάν., Δημητρίου Κωνστ. Ι., Τοιμυζάκης Θεόδ. Δημ., Σακκάς Παντ. Παν., Χατζηγιάννης Χαρ. Γαβριήλ., Παπαϊωάννου Εὐάγ. Ἐμμ. Δημητρίου Χαρ. Δημ., Καλλιωτίτης Θεόδ. Γ., Κοῦν Μωυσῆς Ἰωσήφ, Τσοδάλης Γεωργ. Ἰω., Μπεξῆ Χρ. Ζέρβας Νικ. Γεωργ., Κραστασιτόρης Δημ. Χρ., Δενδρινὸς Εὐάγγ. Γ., Τσουκαλᾶς Δημ. Γεωργ., Γρίκας Στοιάνης Ἡλ. Μαλαμᾶς Νικ., Μιχαήλ Κίμων. Νίκας Δημ. Ἰω., Ρίζος Πέτρ., Σίμος Βασ., Μπραϊτάκης Ἰω. Κ., Τσαμπαλῆς Ἰωάν. Γ., Κουρούνης Ν. Α., Κατσίνης Γ. Σπ., Γιαννάκης Νικολ. Βασ., Χαριστᾶνης Ἀρισ. Ἰω., Κοντογιάννης Α. Δ., Γιουλκάμης Διομ. Κ., Καμηλοθώρης Ν. Ἰω., Κρανίτσας Κ. Γ., Κάβουρας Ἰωάν. Παναγ., Χατζηναντωνίου Στυνα. Γεωργ., Ἀγγέλου Ἰω., Παπαμπύρος Ἀναστ. Ἰω., Κανδαράκης Ἐμμ. Ἰω., Πυριτογιάννης Σωτ. Ἰωάν., Ζαχαρίου Εὐάγγ. Εὐθ., Βουλγαράκης Μιχ. Δημ., Πλάκας Νικ. Γρηγ., Σκουλάκης Γεωργ. Ν., Μαργαρίτης Γεωργ. Χρ., Παπαδάκης Ἀλεξ. Νικ., Κουτσάκης Ἰγνάτιος Γεωργ., Νέρης Ἀθ. Κων., Μπαλάμος Νικ. Γ., Καροστινὸς Παν. Ἰωάν., Κοκογιάννης Δημ. Γεωργ., Σταματέλος Γεωργ. Δημ., Ἡλιᾶκη Διομήδης, Βότσος Φρ. Θεογ., Χαντζάκης Θεοφ., Μπλιῆς Κ. Χρ., Μαλακὸς Στ. Ἀθαν., Καραμόσχος Κομν. Γεωργ., Γεωργίου Ἡλίας Ἰωάν., Παπαγεωργίου Θεόδ. Γ., Εὐάγ. Χρ. Ἀγαθάκης, Ἀλεξ. Ἀλεξίου, Νικ. Ἀπέργης, Ἐμμ. Ἀλεξανδράκης, Ι. Ἀλεξανδρόπουλος, Ἀθαν. Ἀθανασάκης, Ἰπ. Θ. Ἀρχοντῆς.